

Преюдициален въпрос

Дали членове 9 и 13 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока ⁽¹⁾ не допускат тълкуване на национално законодателство или на установена вътрешна съдебна практика, което позволява на увреденото лице да иска поправка на причинената вреда върху вещ, предназначена за професионална употреба и използвана с такава цел, когато това лице доказва само наличието на вредата, дефекта на стоката и причинно-следствената връзка между този дефект и вредата?

⁽¹⁾ ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale ordinario di Milano на 30 юни 2008 г. — Crocefissa Savia и др./Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca и др.

(Дело C-287/08)

(2008/C 236/13)

Език на производството: италиански

Преpraщаща юрисдикция

Tribunale ordinario di Milano

Страни в главното производство

Ищец: Crocefissa Savia, Monica Maria Porcu, Ignazia Randazzo, Daniela Genovese, Mariangela Campanella

Отвeтник: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Direzione Didattica II Circolo — Limbiate, Ufficio Scolastico Regionale per la Lombardia, Direzione Didattica III Circolo — Rozzano, Direzione Didattica IV Circolo — Rho, Istituto Comprensivo — Castano Primo, Istituto Comprensivo A. Manzoni — Rescaldina

Преюдициални въпроси

- 1) Допустимо ли е законодател на държава-членка на Европейския съюз да приеме нормативна уредба, с която се цели да се даде автентично тълкуване, но която в действителност съдържа нововъведения и е от естество, по-специално, да придаде на тълкуваната правна уредба с обратна сила последици, различни от признатите преди това от преобладаващата съдебна практика на долустоящите съдилища и от уеднаквената от върховните юрисдикции съдебна практика?
- 2) Може ли отговорът на предходния въпрос да бъде повлиян от възможността новоприетата правна уредба да се квалифицира не като съдържаща нововъведения с обратен ефект, а като истинска тълкувателна правна уредба, като такава квалифи-

кация се извежда от нейното съответствие с прочита на първоначалния акт, направен в ограничен брой съдебни актове, от долустоящите съдилища, макар този прочит да не се възприема от Corte di cassazione?

- 3) При положителен отговор, какво влияние оказва фактът, че самата държава е страна в производството и че прилагането на новоприетата нормативна уредба задължава юрисдикцията да отхвърли предявените срещу държавата искания, в единия и в другия случай, при преценката на съвместимостта на подобна нормативна уредба с общностното право, и по-специално, с принципите, които допринасят за това даден процес да може да бъде квалифициран като „справедлив“?
- 4) Кои са, на примерно основание, „императивните съображения от обществен интерес“, които могат да обосноват, ако това е необходимо, и в отклонение от отговора, който по принцип би следвало да се даде на въпросите в точки 1), 2) и 3), признаването на обратен ефект на законова разпоредба, приложима в областта на гражданското право и към частноправни отношения, страна по които е публичноправно образуване?
- 5) Включват ли тези съображения мотиви, свързани с организацията, като тези, на които се позовава Corte di Cassazione Italiana в решения № 618, № 677 и № 11922/2008, за да се обоснове, по-специално с необходимостта „да се регламентира дадена широкообхватна операция по реконструкция“, приемането на правна уредба, с която се цели да се уреди в правно отношение преместването на държавна служба на АТА [технически и спомагателен административен персонал], нает от органите на местна власт, повече от шест години след действителното му преместване?
- 6) Във всеки случай, компетентен ли е националният съд, когато законът мълчи, да определи „императивните съображения от обществен интерес“, които — при всякъщ процес и чрез дерогация от принципа на равните процесуални възможности — биха могли да обосноват приемането на правна уредба с обратен ефект, която е от естество да доведе до обрат в изхода от процеса, или обратно, трябва ли националната юрисдикция да се ограничи до преценка на съвместимостта с общностното право единствено на мотивите, изрично посочени от законодателя на разглежданата държава-членка в подкрепа на този избор?

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 7 юли 2008 г. — Irène Bogiatzi, по съпруг Ventouras/Deutscher Luftpool, Société Luxair SA, Европейски общности, Великото херцогство Люксембург, Le Foyer Assurances SA

(Дело C-301/08)

(2008/C 236/14)

Език на производството: френски

Преpraщаща юрисдикция

Cour de cassation